

Snimiti grad

»Grad u sivom« Ivana Martinca nastaviti će bogatu tradiciju splitskoga kratkog metra

Na ovogodišnjem republičkom natječaju za sufinanciranje filmova, u konkurenciji koja je tradicionalno ubitačna, a sada još pojačana besparicom, između 32 ponudena sinopsisa za dugometražne i 65 za kratkometražne filmove, komisija je odabrala četiri filma dugog, te devet kratkog metra koji će dobiti državnu novčanu potporu. Među tim filmovima nalazi se i jedan splitskog autora i splitske producen- tske kuće — »Grad u sivom«. Time se nastavlja kontinuitet kratkometražnoga filmskog stvaralaštva u Splitu, jedinom gradu koji nije republički centar, a koji ima filmsku produkciju i grada kojemu je film kratkog metra donio i ne mala priznanja. A upravo je redatelj »Grada u sivom«, Martinac, u toj školi jedan od najvažnijih autora.

»Grad u sivom«, prema riječima redatelja, dosad je nekoliko puta nuđen komisiji, i bio je i u najužem izboru dosad. Martinac u tom filmu nastavlja svoj tridesetogodišnji filmski rad i kontinuitet filmova, među kojima naročito »Monolog o Splitu« i »Mrtvi dan«. Iako žanrovski dokumentarac, u Martinčevoj maniri film je ipak najbliži tzv. čistom filmu i eksperimentiranju montažom, zvukom i drugim sredstvima filmskog izraza. Tema je-

Ivan Martinac

filma »drevni, mitski Urbs tajnovito privlačan i nikada do kraja odgonetnut labirint čovjekove planetarne egzistencije«, kako je napisao Ranko Munitić pišući o prethodnom Martinčevoj opusu. Redatelj nam je u razgovoru rekao kako je predviđena duljina filma 10-12 minuta i kako su u filmu prisutne dvije razine: grad, ali ne kako ga vidi kontinentalec, već mediteranac, jesenji sivi eksterijer, deprimantna vlaga, zidovi, derutnost, jesenje tople kiše, dakle Jug iz Camusova »Stranca«, te interijer, prostor intime, gdje će se dokumentaristički prikazati ugledni građani u njihovim radnim i životnim prostorima. Izbor ljudi koji bi bili snimani nije dovršen, jer ga je omela smrt nekih (Mate Rasos, Tonči Petrasov Marović, Ante Kaštelančić). Martinac je dodao kako je sklon improvizaciji u svim fazama rada, tako da su moguće i promjene, naročito u montaži.

U producenckoj kući »Dalmacija film & video« razgovarali smo s producentom Borisom Gabelom koji nam je pojasnio i neke tehničke i ekonomske detalje oko filma. Isti bi trebao stajati oko milijun i pol dinara, od čega država daje nešto više od pola, a ostalo će biti namireno sponzorstvima, s tim da se o određenim iznosima i sponzorima nije još razgovaralo. Snimanje bi trebalo početi na jesen i trajati za kratki film dugih 20 dana, u prvom redu zato što su potrebne odgovarajuće atmosferske prilike, a i zbog snimanja u mnogim privatnim stanovima. Dovođenje cijelog projekta očekuje se do ljeta 1992. Što se tiče filmske ekipe, Gabela je sa žaljenjem ustvrdio kako Split ne može ekipirati kompletnu ekipu suradnika. Ipak, Splitu ne manjka izvrsnih direktora fotografije, a on je, prema riječima Ivana Martinca, najvažniji za »Grad u sivom« zbog postizanja atmosfere.

Ivan Martinac u svom obrazloženju uz sinopsis ističe kako je Split jedan od najslabijih gradova, jer je cijela lokalna škola kratkog metra imala dubok odnos prema gradu. Tako se ovaj projekt nastavlja na tu (i priznanjima) bogatu tradiciju, i to točno trideset godina nakon »Monologa u Splitu«, Martinčeva filma koji je za tu tradiciju veoma važan i na koji se »Grad u sivom« nadovezuje.

J. PAVIČIĆ